

- 1) wezwania pogotowia ratunkowego w celu przewiezienia do szpitala;
- 2) zabiegów z zakresu pierwszej pomocy, które mogą być dokonane w izbie, jak opatrunek, zastrzyk, przepłukanie żołądka itp.;
- 3) zabiegów higieniczno-sanitarnych, jak kąpiel, umycie, ostrzyżenie itp.

§ 10. 1. Osobom doprowadzonym do izby odbiera się na czas pobytu w izbie wszelkie dokumenty, pieniądze i inne przedmioty, które zostają złożone do kasy depozytowej.

2. Przyjęcie rzeczy w depozyt odbywa się protokołarnie przy udziale osoby doprowadzającej.

3. Zatrzymane przedmioty zwraca się za pokwitowaniem przy opuszczeniu izby przez osobę doprowadzoną.

§ 11. W czasie pobytu w izbie osoby tam doprowadzone nie mogą przyjmować żadnych odwiedzin ani przesyłek.

§ 12. 1. O opuszczeniu izby przez osobę doprowadzoną decyduje kierownik lub jego zastępca.

2. Opuszczenie izby może nastąpić nie wcześniej niż po ośmiu godzinach pobytu w izbie.

3. Maksymalny czas pobytu w izbie nie powinien przekraczać 24 godzin.

§ 13. O każdym wypadku doprowadzenia osoby nietrzeźwej izba powiadamia właściwą terenowo poradnię przeciw-

alkoholową a ponadto zakład pracy lub szkołę, a jeśli zatrzymany jest nieletni — również jego rodziców lub opiekunów.

§ 14. Pobyt i usługi w izbie są odpłatne.

§ 15. 1. Cennik opłat za pobyt i usługi w izbie ustala prezydium właściwej miejskiej rady narodowej w oparciu o obowiązujące ceny usług, z jakich osoby doprowadzone korzystają w izbie.

2. Posiadanie uprawnień do bezpłatnej pomocy zakładów społecznych służby zdrowia nie stanowi podstawy do korzystania w izbie z bezpłatnych świadczeń w zakresie pierwszej pomocy w nagłych wypadkach.

3. Do rachunku dolicza się koszty przewozu osoby nietrzeźwej do izby.

§ 16. W razie nieuiszczenia należności określonych w § 15 przy opuszczeniu izby osoba opuszczająca izbę obowiązana jest opłacić te należności w ciągu 7 dni.

§ 17. Przepisy niniejszego rozporządzenia o opłatach za pobyt i usługi w izbie stosuje się również do należności powstałych z tego tytułu przed dniem wejścia w życie rozporządzenia.

§ 18. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

265

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 22 listopada 1956 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych.

Na podstawie art. 11 i art. 12 ust. 3 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 49, poz. 452) oraz art. 5 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1950 r. Nr 56, poz. 506 i z 1953 r. Nr 9, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 września 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 50, poz. 362, z 1952 r. Nr 32, poz. 225 oraz z 1953 r. Nr 30, poz. 116, z 1954 r. Nr 15, poz. 57 i Nr 27, poz. 108 oraz z 1955 r. Nr 5, poz. 29) wprowadza się następujące zmiany:

1) skreśla się § 24 oraz §§ 35 do 39;

2) a) w § 41 dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Zryczałtowany podatek, o którym mowa w ust. 1, za dostarczone opakowania szklane wynosi 3% sumy każdorazowo wypłaconej z tytułu należności za wykonane świadczenia.”;

b) dotychczasowy ust. 2 oznacza się jako ust. 3;

3) w § 42 ust. 1 po wyrazach „w § 40 ust. 1” dodaje się wyrazy „i ust. 2”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1956 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole